

Bagātīgi svētīti

Prezidents Tomass S. Monsons

Mūsu liecības ir tikušas stiprinātas. Es ticu, ka mēs visi esam vairāk apņēmušies dzīvot pēc Jēzus Kristus evaņģēlija principiem.

Esmu apmeklējis konferences jau ilgu laiku. Taču es domāju, ka nekad neesmu juties tik bagātīgi svētīts kā šis sesijas laikā. Mēs dzirdējām ātri izteiktus vēstījumus no daudziem runātājiem, taču katrs aizskāra ļoti svarīgu tēmu. Mums šodien bija ticības, mīlestības un padomu sajaukums. Ieklausim to savā dzīvē.

Brāli, Balard, pirms vairākiem gadiem mana dārgā sieva devās uz slimnīcu. Viņa saviem bērniem atstāja zīmīti: „Dārgie bērni, neļaujiet tētim aiztikt mikroviļņu krāsni” — pēc komata — „krāsni, trauku mazgājamo mašīnu un žāvētāju.” Man kauns vēl ko pievienot šim sarakstam.

Man liekas, ka tas bija brālis Uhtdorfs, kurš teica: „Tu šodien audiencei pastāstīji par saviem priekštečiem no mātes puses. Kā ir ar tēva pusi?” Tādēļ es noslēgšu ar dažiem vārdiem par mana tēva pusi.

Mans tēvs ir no Zviedrijas, un viņa sieva no Anglijas. Viņi satikās uz kuģa, braucot šurp. Viņš gaidīja, lai viņa izaug, un tad viņu bildināja. Viņi tika salaulāti Soltleikas Templī, un viņš savā dienasgrāmatā rakstīja: „Šodien ir laimīgākā diena manā mūžā. Mana sirdsmīļā un es tikām salaulāti uz laiku un uz mūžību svētajā templī.”

Pēc trim dienām, 1898. gada 23. aprīlī, viņš rakstīja: „Iekāpu vilcienā Rio Grande rietumu dzelzceļa stacijā ceļā, kura galamērķis bija Skandināvija, kur es biju aicināts būt par misionāru.” Izkāpis es devos uz Zviedriju, atstājot savu trīs dienu jaunlaulāto.

Viņa dienasgrāmatu, kas rakstīta ar zīmuli, iedeva man tēvocis, kurš kaut kā izvēlējās, lai es saņemtu viņa tēva dienasgrāmatu. Visbiežākais ieraksts viņa dienasgrāmatā bija: „Manas kājas ir slapjas.” Taču visskaistākajā ierakstā teikts: „Šodien mēs devāmies uz Jansonu mājām. Mēs satikām māsu Jansoni. Viņa mums bija pagatavojusi jaukas vakariņas. Viņa ir laba kulināre.” Un tad viņš teica: „Visi bērni dziedāja vai spēlēja mutes harmonikas, vai mazliet dejoja, un tad viņa samaksāja savu desmito tiesu. Piecas kronas Tam Kungam, viena manam pāriniekam, elderam Ipsenam, un viena man.” Un tad tika nosaukti bērnu vārdi.

Kad es to lasīju dienasgrāmatā, tur bija manas sievas tēva vārds, viens no tiem, kurš bija tajās mājās, kurš, iespējams, dziedāja dziesmu, kurš kļuva par tēvu tikai vienai meitai, meitenei, kuru es apprecēju.

Pirmo reizi, kad redzēju Frensisu, es zināju, ka esmu atradis īsto. Tas Kungs mūs saveda kopā vēlāk, un es lūdzu viņai iziet ar mani. Es devos uz viņas mājām, lai viņu pasauktu. Viņa mani iepazīstināja, un viņas tēvs teica: „Monsons — tas ir zviedru vārds, vai ne?”

Es teicu: “Jā.”

Viņš teica: “Labi.”

Tad viņš devās uz citu istabu un atnesa attēlu ar diviem misionāriem, kuri bija ar saviem cilindriem un Mormona Grāmatas eksemplāriem.

Vai tu esi radnieks šim Monsonam,” viņš teica, “Elijam Monsonam?”

Es teicu: “Jā, viņš ir mana vectēva brālis. Viņš arī bija misionārs Zviedrijā.”

Viņas tēvs raudāja. Viņš viegli raudāja. Viņš teica: “Viņš un viņa pārinieks bija misionāri, kuri mācīja evaņģēliju manai mātei un manam tēvam, un visiem maniņiem brāļiem un māsām, un man.” Viņš noskūpstīja mani uz vaiga. Un tad viņas māte raudāja, un viņa noskūpstīja mani uz otra vaiga. Un tad es paraudzījos apkārt, kur ir Frensis. Viņa teica: „Es iešu paņemt savu mēteli.”

Manai dārgajai Frensisai pirms dažiem gadiem bija briesmīgs rudens. Viņa devās uz slimnīcu. Viņa gulēja komā aptuveni 18 dienas. Es sēdēju pie viņas gultas. Viņa nepakustināja nevienu muskuli. Bērni raudāja, mazbērni raudāja, un es raudāju. Ne kustības.

Un tad kādu dienu viņa atvēra savas acis. Es uzstādīju ātruma rekordu, lai nokļūtu viņai blakus. Es viņu noskūpstīju un apskāvu, un teicu: “Tu esi atpakaļ. Es tevi mīlu.” Un viņa teica: “Es arī tevi mīlu, Tom, bet mēs esam nopietnās nepatīkšanās.” Es domāju: Ko tu zini par nepatīkšanās, Frensis? Viņa teica: “Es aizmirsu nosūtīt mūsu ienākumu nodokļa maksājumu par ceturto ceturksni.”

Es teicu viņai: “Frensis, ja tu to būtu teikusi, pirms tu mani noskūpstīji un teici, ka mani mīli, es tevi varbūt šeit atstātu.”

Brāļi, attieksimies pret mūsu sievietēm ar cieņu un pietāti. Viņas ir mūsu mūžīgās dzīvesbiedres. Māsas, godājiet savus vīrus. Viņiem nepieciešams dzirdēt labus vārdus.

Viņiem nepieciešams draudzīgs smaids. Viņiem nepieciešama patiesas mīlestības sirsnīga izpausme.

Atstājot uz brīdi manu ģimeni, mani brāļi un māsas, šī bija brīnišķīga konference. Mēs tikām pamācīti ar gudriem un iedvesmotiem vēstījumiem. Mūsu liecības ir tikušas stiprinātas. Es ticu, ka mēs visi esam vairāk apņēmušies dzīvot pēc Jēzus Kristus evaņģēlija principiem.

Mūs ir svētījušas ne vien lieliskās runas, kas tika sniegtas — mūs pacilāja arī skaistā mūzika. Mēs esam bagātīgi svētīti Baznīcā no tiem, kuri ar mums dalās savos muzikālajos talantos. Katrs koris ir sniedzis ļoti labu izpildījumu šajās divās dienās.

Es paužu savu lielo mīlestību pret visiem no jums, kas esat piedalījušies, kas esat klausījušies. Esmu sajutis jūsu lūgšanas par mani, un esmu ticis atbalstīts un svētīts šo divu mēnešu laikā, kopš mūs pameta mūsu mīļotais prezidents Hinklijs. Vēlreiz izsaku pateicību par jūsu atbalstu.

Es nespēju pienācīgi izpaust savu pateicību par evaņģēlija atjaunošanu šajās pēdējās dienās un par to, ko tas ir nozīmējis manā dzīvē. Katrs no mums ir ticis ietekmēts un pārveidots, sekojot Glābējam un ievērojot Viņa evaņģēlija principus.

Jums, kas esat vecāki, es saku, izrādiet mīlestību pret saviem bērniem. Jūs zināt, ka jūs tos mīlat, taču pārliecinieties, ka arī viņi to zina. Viņi ir tik dārgi! Ļaujiet viņiem to zināt. Lūdziet mūsu Debesu Tēvu pēc palīdzības, rūpējoties par viņu vajadzībām katru dienu un saskaroties ar izaicinājumiem, kas jums kā vecākiem neizbēgami radīsies. Jums nepieciešams vairāk par jūsu pašu gudrību, lai viņus audzinātu.

Mēs uzslavējam mūsu brīnišķīgos jauniešus, kuri stāv pret pasaules ļaunumu un kuri dzīvo pēc baušļiem, pēc savām labākajām spējām.

Jums, kas spējat apmeklēt templi, es jums dodu padomu turp doties bieži. To darot, tas palīdzēs stiprināt laulības un ģimenes.

Būsim laipni cits pret citu, apzināsimies cits cita vajadzības un centīsimies palīdzēt šajā sakarā.

Mani dārgie brāļi un māsas, es mīlu jūs un lūdzu par jums. Lūdzu, lūdziet par mani. Un kopā mēs saņemsim svētības, kas mūsu Debesu Tēvam ir katram no mums. Tā ir mana lūgšana, mans lūgums, pievienojot savu liecību. Šis darbs ir patiess. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.